



J E S E N I Š K I

KOVINAR

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE OKRAJA JESENICE

Leto II.

Jesenice dne 5. avgusta 1949

Štev. 31

Poština plačana v gotovini

Naročnina:

Letno	din 100.—
Polletno	din 50.—
Četrletno	din 25.—
Posamezni izvod	din 2.—

Ob odkritju spomenika talcem na Belem polju:

Kdor pade v boju za domovino in za svobodo človeka, nikdar ne umre . . .

Hrušica, 31. julija.

(27. 7. 1942 so tukaj gestapovske puške pokosile 46 talcev. — Omahnili so v smrt, a so se dvignili v življenje. — Kdor pade v boju za domovino in za svobodo človeka, nikdar ne umre).

Tako je zapisano in v kamen izklesano z rdečimi črkami na velikem spomeniku, ki stoji ob cesti na Belem polju med Hrušico in Dovjem. Šest metrov visok kameniti spomenik — simbol Osvobodilne fronte — nosi na vrhu železno peterokrako zvezdo, obdano s trnjevim vencem.

Zadnji dan julija je pritisnil za vso svojo vročino. Kljub temu se je zbralo danes popoldne nad dva tisoč ljudi iz Hrušice in okoliških krajev pred spomenikom s slikami šestindesetih talcev.

Šestnajst vencev, šestnajst govornikov. Žive rože, rdeče zastave in zamolkle besede so skušale dopovedati nedopovedljivo bol, ki je ležala v srcih ljudi, so skušale dopovedati nedopovedljivo ljubezen do žrtev in do zemlje, iz katere so žrtve zrastle in jo posvetile s svojo krvjo . . .

Streljanje talcev na Belem polju je bil eden največjih zločinov, kar jih je zagrešil fašistični okupator na Gorenjskem. S tem masovnim streljanjem najzvestejših sinov slovenskega naroda in delavskega razreda je hotel okupator na najbolj brutalen in zločinski surovi način zlomiti odpor svobodoljubnih ljudi, ki niso zagrešili ničesar drugega, kakor da so se borili za svojo in svojega naroda pravico, živeti v svobodi in v njej ustvarjati boljše socialne in življenjske pogoje, ljudi, ki so hoteli biti na svoji zemlji svoji gospodarji . . .

— Namen fašističnega okupatorja je bil, do zadnjega iztrebiti vse jugoslovanske narode in posebej slovenski narod, vzeti mu njegovo deželo in dušo in — kot se je glasil Hitlerjev ukaz: „Narediti zopet deželo nemško“ . . .

— Nešteto je spomenikov in spominov po naši deželi. Ti spomeniki opozarjajo na težke in zgodovinsko najbolj razgibane čase našega naroda, ki jih je preživel, prezirajoč smrt, svojo življenjsko preizkušnjo. Junaški odpor borcev in revolucionarjev, odpor partizanskih odredov in narodno-osvobodilne vojske, ki jih je organizirala in vodila Komunistična partija Jugoslavije, je preprečil nakane zločinca . . .

— Fašizem je bil strt in premagan, najhujše njegovo besnenje ni moglo ustrahovati množic jugoslovanskih delovnih ljudi, ki so bile boj za svoj obstanek in ki so se prav zaradi krepkega in nezlomljivega vodstva zavedale vse svoje moči. Ljudstva, ki se enotno in aktivno bori za svojo svobodo in za svojo srečnejšo bodočnost, ne morejo premagati ne tanki, ne topovi, ne streljanje talcev, ne požiganje vasi, niti ne atomske bombe. Tako ljudstvo je nepremagljivo . . .

Dogodke iz polpretekle dobe fašistične okupacije nikoli ne bi smeli pozabiti. Marsikdaj nekateri le prehitro pozabljajo strahote, ki jih je bilo milijonom ljudi preživeti. Med vojno smo smo se zavedali in govorili, da bomo, ko fašizem pogine, v svobodi prenašali ra-

de volje vse težave obnove in graditve svoje nove domovine, samo da bomo spet sami gospodarji svoje usode. Danes pa je nekaterim težko, če je treba vestno in disciplinirano delati na svojem rednem delovnem mestu, če je treba opraviti kako prostovoljno uro, če je treba izpolniti obvezno oddajo pri delkov ali odrajtati davek, če se je treba še omejiti v kaki svoji potrebi in podobno. Prav ti ljudje, ti pozabljivci, bi morali večkrat, vsak dan in vsak trenutek pomisliti, da je moralo dati svoja poštena življenja na desetisoče talcev, in na milijone borcev. Kako bedni in vsega zaničevanja vredni so vsi taki godrnjači in nevaležneži spričo svetlih podob teh talcev . . .

Seveda nimajo prav tisti, ki mislijo, da so svojo dolžnost do skupnosti izvršili že s tem, da so preživeli vojno. Danes narodi Jugosl. bijejo novo bitko, ki ni nič manj razburkana kot je bila minula vojna bitka. Narodi Jugoslavije grade svojo socialistično domovino, ki ji je namen odpraviti sleherni izkoriščanje človeka po človeku — grade svojo novo napredno, tehnično in industrijsko in kmetijsko razvito deželo, grade socializem. Tudi v tej bitki so potrebne žrtve, so potrebni junaki kot so udarniki, racionalizatorji in novatorji, borci za večje hektarske donose, prostovoljni brigadirji itd. Razumljivo je, da delovno ljudstvo, ki se je vrglo z vso vneto v to bitko po naših tovarnah, rudnikih, na železnici, na suhem in na morju, po naših kmetijskih zadrugah, po naših gozdovih in povsod, kjer je potrebno, ne more biti ravno dušno do vseh onih, ki to bitko opazujejo v brezdelju le od strani ali pa jo celo zavirajo. Tudi ta bitka ne dopušča dezerterjev in saboterjev in onih, ki bi hoteli sejati zmedo in malodušje. Nikomur ni mogoče obstati pred ljudstvom, ki danes aktivno ne pomaga in se ne trudi, da bi naloge našega petletnega plana čimprej in čim uspešneje ter čim popolneje izpolnili. Vsakomur, ki bi hotel živeti na račun drugih, ali pa morda tudi na račun svojih zaslug v preteklosti, zanemarjajoč današnje dolžnosti, pravimo: „Tu je petletka in graditev socializma, tu se izkaži!“

Narodi Jugoslavije so, sledeč pozivu Partije in maršala Tita in zavedajoč se, da delajo tudi v duhu in po željah stotisočev padlih borcev, talcev in žrtev fašizma, dosedanje svoje delovne naloge častno izpolnili. Ob prvi polovici petletke ponosno ugotavljamo, da je dobrih 54% plana izpolnjenega, da je najtežja bitka že za nami. S tem pa se vsak dan bolj približujemo boljšim življenjskim pogojem in razmeram. Vse te uspehe dosegamo z lastnimi silami kljub temu, da nam mečejo polena pod noge i zapadni imperialisti i dežele ljudske demokracije s Sovjetsko zvezo na čelu. S tem, da se upiramo enim kot drugim, zahtevamo zase pravico, da živimo politično in gospodarsko svobodni, da se nikomur, ki zahteva od nas, da bi pozabili svojo slavno narodno-osvobodilno borbo in milijonske žrtve, ne uklanjamo, izpolnjujemo naročila tudi vseh tistih, katerih kosti in muke in življenja so vzdana v temeljih naše nove, naše slavne, naše ljudske, naše socialistične domovine. Temu se ne moremo odpovedati in se ne bomo odpovedali nikoli, prav tako kot se ne moremo odpovedati in se ne bomo nikdar odpove-

dali naši Koroški, našemu Trstu in naši Gorici . . .

Tovariši in tovarišice! Talci, ki se jih danes tukaj spominjamo, naj nam bodo svetel in jasen vzgled, kako je treba delati, se boriti, živeti in če je treba — tudi umreti pri izpolnjevanju svojih dolžnosti do skupnosti in do stvari delovnega človeštva.

Ko častim v imepu Glavnega odbora Zveze borcev spomim na talce s Hrušice, želim, da bi bil ta spomenik opomin in opozorilo vsem tistim, ki tu mimo hodijo, da so bili tukaj streljani ljudje, ki so ponosno in do kraja izpolnili svojo dolžnost ter doprinesli svojo osebno največjo žrtev za to, da bi bili narodi Jugoslavije in da bi bilo vse človeštvo obvarovano strahot imperialističnih vojn, obvarovano pa tudi izkoriščanja človeka po človeku.

Naj bo večna slava
borcem za socializem
— talcem s Hrušice!

(Iz govora tov. dr. Miha Potočnika)

Sleherni naj se udeleži s prostovoljnim delom Tedna zadrugnih domov in zadrugnih gradenj

(7. VIII. — 14. VIII. 1949.)

V nedeljo, 7. avgusta se prične Tedna zadrugnih gradenj. Namen tega tedna je pospešitev gradnje zadrugnih domov in gospodarskih objektov kmetijske obdelovalnih zadrug ter zadrugnih ekonomij. Ta teden naj bo teden velikega delovnega poleta na vseh gradbiščih zadrugnih objektov, zlasti pa na gradbiščih zadrugnih domov, kjer smo v razmerju z drugimi okraji Slovenije med najslabšimi.

V tem tednu moramo pospešiti pridobivanje gradbenega materiala iz krajevnih virov. Obrežje Save nam ponuja ogromne količine gradbenega peska, gramoza, ležišča glin nam nudijo dovolj materiala za izdelavo opeke, naši gozdovi imajo dovolj lesa za ostrežje in za ostale gradbene potrebe. Tudi apnenca imamo dovolj, da lahko izdelujemo apno. Naši kraji so polni naravnega gradbenega bogastva, ki se nam ponuja kar samo, če smo si ga pripravljamo poslužiti s svojimi pridnimi rokami. Krajevne uprave za gradnjo zadrugnih domov in gradenj naj pretehtajo in preiščejo vse možnosti glede materiala iz lokalnih virov in naj ga pričnejo izkoriščati.

Tudi gradbeno železo si bomo lahko nabavili, če bomo izvedli široko akcijo za zbiranje starega železa, ki bi ga zamenjali za gradbeno železo v jeseniški železarni, ki nam bo prav gotovo šla z vsem razumevanjem na roke. Tu se bomo lahko v tem tednu izkazali zlasti domači pionirji in tako prispevali tudi oni svoj delež k graditvi lepše bodočnosti, ki jo bodo oni med nami vsemi najbolj uživali.

Krajevne uprave za zadrugne gradnje bodo morale skrbeti, da bo delo potekalo organizirano, da bodo pravilno razmestili prostovoljno delovno silo, zidarje, tesarje in pomožne delavce. S pomočjo množičnih organizacij bodo morale vzbuditi v slehernemu prebivalcu vasi zavest, da se bo vsakdo v tem tednu udeležil dela na gradbiščih; saj je v interesu vsakega posameznika, da se dvigne gospodarska in kulturna dejavnost njihove vasi. Mnoge kmetijske zadruge so brez primernih gospodarskih poslopij, imajo neprimerna skladišča,

Z 20. avgustom pričnemo z odkupom žita

Jesenice, 2. avgusta.

Z 20. avgustom se začne v jeseniškem okraju odkup žita, ki bo trajal do 10. septembra.

Letos je bila skoro po vseh KLO-jih bogata letina, le po nekaterih sta povzročila škodo toča in črv.

Odkup bo potekal na podlagi obvezne oddaje. Tisti, ki pa nimajo obveznega odkupa, pa bodo lahko svoje viške kontrahirali in prodali žito na bone.

Iz poverjenjstva državne nabave.

V LJUBNEM DELA VAŠKA FRONTNA BRIGADA

Ljubno, 31. julija.

V Ljubnem so med prvimi, ki so ustanovili vaško frontno brigado. Ustanovljena je bila že pred mesecem. Do sedaj je največ delala pri pospravljanju žita. Prav pri tem delu smo videli, kaj zmore skupno delo in kako hitro se opravi veliko delo z mnogo manj truda in ljudi, kot je to bilo prejšnja leta. Vse žito je bilo zvečer že v kozolcih.

Brigada je pomagala tudi tovarišici Gabrijeli Košir, ki je pogorela. Sedaj pa jo čaka važna naloga pri košnji trdega sena.

kjer se žal premnogokrat pokvarijo kmetijski proizvodi, ki jih tako zelo manjka v naših industrijskih središčih. Tako se je na primer v Stari Fužini, kjer nima kmetijska zadruga primerne- ga skladišča, pokvarilo večja količina fižola in krompirja. Po mnogih krajih so zadrugne trgovine v stavnah, ki še zdaleč niso podobne trgovinam, ampak že zdavnaj izumrlim kramarijam bivšega stoletja, kar prav gotovo meče nelep senco na naš splošni gospodarski razvoj.

Veselje do kulturno prosvetnega dela, ki je zelo razširjeno med prebivalstvom jeseniškega okraja, ovira zlasti pomanjkanje primernih prostorov za knjižnice, čitalnice, za dramske prireditve in koncertne ter druge nastope. Vseh teh nedostatkov so v večini krive krajevne uprave za zadrugne gradnje, ki so neaktivne, namesto da bi organizirale in vodile delo s tistimi, ki so pripravljeni čimprej zgraditi zadrugne domove. Tako manjka vodstva pri gradnji zadrugnega doma na Srednji Dobravi, kjer je mladina pripravljena pomagati s prostovoljnim delom, če bi se ji pokazalo kaj, kje in kako naj dela. Zato je nujno, da začno v Tednu zadrugnih gradenj krajevne uprave z načrtnim in pospešenim delom in da vztrajajo toliko časa, dokler stavba ni dograjena. Izvršeno delo govori o delavni zavesti posameznih krajevnih uprav za zadrugne gradnje, izvršeno delo bo njihovo največji ponos in v ponos vseh tistih, ki so ga gradili.

Seveda pa krajevne uprave za zadrugne gradnje ne bodo svojim nalogam kos, če ne bodo tesno sodelovale z množičnimi organizacijami, ki bodo organizirale frontne delovne brigade. Z organiziranjem frontnih delovnih brigad bomo rešili vprašanje delovne sile, ki je danes najbolj pereče vprašanje. Zato morajo uprave za zadrugne gradnje zahtevati od svoje frontne organizacije in njenih članov, da čimprej organizirajo frontne brigade za gradnjo poleg ostalih brigad.

(Nadaljevanje na drugi strani)

SLEHERNI NAJ SE UDELEŽI S PROSTOVOLJNIM DELOM TEDNA ZADRŽNIH DOMOV IN ZADRŽNIH GRADENJ

(Nadaljevanje s prve strani)

V tednu zadržnih gradenj se bodo pobirali tudi prostovoljni prispevki, posamezniki bodo sprejemali prostovoljne delovne obveznosti, ki jih bodo potem izvajali posamezno ali pa v sklopu frontnih brigad.

Teden zadržnih gradenj naj preseka s starim kampanjskim načinom dela in naj bo začetek stalnega organiziranega dela na gradbiščih. Dolžnost vsakega vaščana je, da prispeva s prostovoljnim delom pri gradnji zadržnega doma, ki se zida zaradi njegovega boljšega in kulturnejšega življenja. Naj ne bo nikogar, ki ne bi prispeval vsaj nekaj ur prostovoljnega dela. Dobro bi bilo, da bi krajevne uprave vodile evidenco nad vsemi prebivalci svojega kraja, koliko je kdo prispeval h gradnji. Tako bi lahko ob odprtju zadržnega doma napravili tudi pohvalno knjigo ali knjigo zaslug, ki bi pričala bodočim pokolenjem o požrtvovalnih graditeljih, kakor tudi o sramoti tistih, ki niso mignili niti s prstom za lepše življenje delovnega človeka. Zato naj ne bo med nami nikogar, ki bi stal ob strani v času najbolj slavne graditve v zgodovini našega ljudstva.

TRIGLAVSKA FRONTNA OGLARSKA BRIGADA „IGNACA VOLJČA“ JE PRIPRAVLJALA LES ZA OGLJE

Jesenice, 29. julija.

Te dni se je vrnila iz gozdov Triglavsko frontna brigada „Ignaca Voljča“, ki je v dolini Vrat pripravljala les za oglje, ki postaja vedno bolj važno gorivo za našo industrijo. Brigada, ki je štela 12 članov je pod vodstvom brigadirja tov. Jerovška Vasje pripravila nad 350 prm lesa, 12 m³ smrekovega lesa in skuhala 1 kopo. Poleg tovariša Vasje so se odlikovali zlasti še tovariši Čop Anton s Koroške Bele, Razinger Jože iz Plavškega rovtu, Dijak Janez s Koprivnika, Koder Vinko z Gorjuša, Jerala Franc iz Begunj in mladinec Kavčič Ivan, ki se mu ni prav nič poznalo, da je gimnazijec, ker je z veliko požrtvovalnostjo in pridnostjo napravil prav toliko, kot so napravili izkušeni in težkega dela vajeni tovariši.

V Plavškem rovtu in na Dovjem se kmetje pripravljajo na ustanovitev kmetijsko-obdelovalne zadrage

Plavški rovt, 1. avgusta.

Burjevčevi, Šmonovi, Martinčevi in še drugi kmetje iz Plavškega rovtu že dalj časa premišljujejo o obdelovalnih zadrugah. Premišljali so najbrže o tem že prej, ko so slišali o zadrugah po drugih okrajih in ko v jeseniškem okraju še ni bilo niti ene obdelovalne zadrage. Mnenja so se križala in odločitev je bila težka. Sprva so videli težave, ki so se jim zdele nepremostljive. Ko pa so v sosednjem Jeseniškem rovtu ustanovili obdelovalno zadrugo, so zmajevali z

V OBDELOVALNI ZADRUGI „PARTIZANSKEGA OČKA ŠTEFANA“ NADALJUJEJO S KOŠNJO TRAVE

Jesniški rovt, 1. avgusta.

Tudi zadnji julijsko nedeljo so udarniško kosili v obdelovalni zadrugi „Partizanskega očka Štefana“ v Jeseniškem rovtu. Tokrat se je zbralo preko 80 koscev in grabljic, ki so nakosili okrog 35 voz sena. Prebivalci Jeseniškega rovtu se prav radi udeležujejo prostovoljnega nedeljskega dela pri košnji sena v obdelovalni zadrugi. Med njimi se je odlikoval tudi upokojenec Ravnik Jože, ki uživa svoj pokoj po dolgoletnem tovarniškem delu v našem prelepem planskem kraju. Čeprav ima že sedem križev na ramah, prav rad pomaga obdelovalni zadrugi.

Po uspešnem delu pa so se kosci in grabljice razveselili na zabavi, ki jo je priredila zadruga.

Obdelovalna zadruga „Partizanskega očka Štefana“ vedno bolj združuje tamkajšnje kmete, ki se vedno bolj odločujejo za zadržno življenje. Tudi v prihodnjih dneh bosta pristopili dve novi družini.

Na Dovjem je gradilišče zadržnega doma že oživelo, v Podnartu pa še vedno spi

Dovje, 30. julija.

Na Dovjem so še do nedavnega le počasi napredovali z gradnjo zadržnega doma. Vse premalo je bilo prostovoljnih delavcev, ki bi čimprej dogradili dom, ki je za vaščane na Dovjem in v Mojstrani zaradi gospodarskih in kulturnih potreb zelo potreben. Saj so igralci na Dovjem znani po težkih, a uspešnih dramatskih delih, ki so jih že igrali. Igralci sami pa vedo povedati, da bi njihove predstave še bolj uspele, če bi imeli na razpolago moderen in velik oder. Tak oder bodo lahko imeli v novem zadržnem domu, ki so ga zadnje čase začeli zelo pridno graditi. Sedaj so že zabetonirali temelj in se tako uvrstili med najboljše graditelje zadržnih domov v jeseniškem okraju.

Svoje uspehe dosegajo z vzgledno organiziranim delom. Delajo vsak dan in sicer po hišnih številkah. Štiri do pet hišnih številka dela vsak dan. — Ta način organiziranja dela bi lahko prevzela tudi druga gradilišča zadržnih domov.

V PODNARTU ŠE VEDNO NISO ZAČELI GRADITI ZADRŽNEGA DOMA

Podnart, 30. julija.

Ali je res v Podnartu nemogoče začeti z gradnjo zadržnega doma, tako pomisli človek, ki pozna lego tega kraja ob Savi. V Savi je dovolj peska, ki bi lahko v celoti pokrtil potrebo tega važnega gradbenega materiala. Toda uprava za gradnjo se te ugodnosti še do danes ni poslužila, čeprav se pripravlja za gradnjo že od lanskega leta. Izgovarjali so se, da se še niso odločili za mesto, kjer bi stal zadržni dom, da nimajo načrta in še z več takimi izgovori, ki samo pričajo o pomanjkanju delovne volje krajevne uprave in o pomanjkanju čuta odgovornosti pred nalogami, ki bi jih morala izvršiti. Še na zadnji sektorski konferenci krajevnih uprav za zadržno gradnjo, ki je bila v Radovljici, so se izgovarjali, da se še vedno niso odločili za mesto, kjer naj bi stal zadržni dom. Če bi povsod v Sloveniji ali v Jugoslaviji na tak način gradili zadržne domove, bi jih imeli šele v petih ali desetih letih ali pa nikoli. Zato se začudeno vprašujemo, zakaj je krajevni upravi za zadržne gradnje v

Podnartu nemogoče tisto, kar je v stotih in stotih krajih naše države mogoče v enem samem letu.

Krajevna uprava za gradnjo v Podnartu se tudi izgovarja s „pomanjkanjem“ delovne sile, češ, da so vsi ljudje zaposleni v industriji. Mar mislijo, da jim bodo delavci zgradili zadržni dom, ki je vendar planska naloga naših kmetov? Zato je v prvi vrsti treba vzbuditi zanimanje v kmetih, ki bodo imeli od zadržnega doma največjo korist v vseh pogledih gospodarskega, političnega in kulturnega življenja. Zato se bodo morali kmetje združiti v delovno frontno brigado, pomagali pa jim bodo tudi mnogi nekmetje in tako rešili vprašanje delovne sile. Delali pa bi tudi lahko po hišnih številkah, kot to delajo na Dovjem, kjer so se posamezniki obvezali za večje število prostovoljnih ur, ki jih izpolnjujejo po hišnih številkah. Tako bi lahko delalo vsak dan na gradilišču nekaj hišnih številka, ki bi jih uprava za gradnjo razdelila po delovnem tedniku. Tako bodo tudi v Podnartu dosegli uspehe, ki bodo njim v čast.

V Tednu zadržnih gradenj naj pokažejo tudi prebivalci KLO-ja Podnart-Ovsiše, da so prelomili s svojo nedelavnostjo na področju gradnje zadržnega doma in naj se potrudijo z organiziranim in množičnim delom, da se bodo uvrstili med najboljše gradilišča jeseniškega okraja, kar bi se prav lahko, saj imajo med vsemi gradilišči najlažje pogoje.

Za pravilno razmestitev delovne sile

PERSONALNI ODDELEK „VERIGA“ LESCE MORA POSVETITI VEČ VESTNOSTI PRI PRIJAVLJANJU IN SPREMENBAH O DELOVNI SILI

Danes je prišla tovarišica, ki jo je poslal personalni oddelek tovarne „Veriga“, na upravo za delo, da bi dobila potrdilo o zaposlitvi nekaterih novih delavcev, ki ga rabijo za prejem živilskih nakaznic. Med temi delavci je bil samo eden prijavljen upravi za delovno silo, ostalih sedem pa ni bilo prijavljenih. Odsek ji zato ni mogel izdati potrdil za vse. Krivda je seveda na personalnem oddelku tovarne „Veriga“, ki ni poslal poleg seznama novih potrošnikov tudi njihovih podatkov, kje so bili zaposleni prej, ali so se na novo vključili, ali so bili premeščeni iz drugih podjetij. — V bodoče naj personalni oddelek vodi več brige o tem.

Prav tako ni personalni oddelek napravil pravilno s tovarišico Janjatevičev, ki je mati dveh malih otrok in ki je bila zaposlena v tovarniški ambulanti. Janjatevičeva je prosila za tovarno Jesenice, kjer bi lahko dala otroka v otroške jasli oziroma v DID, sama pa se je hotela vključiti v proizvodnjo. Personalni oddelek tovarne „Veriga“ v Lescah pa ji je delal ovire, dasi prav dobro ve, da je jeseniška železarna superiorno podjetje zveznega značaja. Tovarišica Janjatevičeva se je popolnoma upravičeno pritožila na upravo za delovno silo.

NAJETO DELOVNO SILO, KI JO IMAJO KMETIJSKE ZADRUGE MORAMO VKLJUČITI V INDUSTRIJSKO PROIZVODNJO

Mnogo najete delovne sile je zaposleno po kmetijskih zadrugah in opravlja delo, ki bi ga morali opravljati člani kmetijskih zadrug sami. Zato morajo komisije za vključevanje delovne sile v industrijsko proizvodnjo posvetiti posebno pažnjo delovni sili, zaposleni v kmetijskih zadrugah.

Komisija za vključevanje delovne sile naj se pozanima v KLO-ju Kamenje-Polje, kako je z gozdnimi delavci v tamkajšnji kmetijski zadrugi. Menda jih

je kmečki sin in doma iz vasi, kjer imajo že močno obdelovalno zadrugo. Zato nam znajasni o tem vprašanju vse, kar nas zanima. Zato je že tudi pri nas nekaj kmetov, ki so se odločili, da v najkrajšem času ustanovijo obdelovalno zadrugo.

Predsednik kmetijske zadrage v Gorjah in zadržna ekonomija

Gorje, 1. avgusta.

Na ekonomiji v Gorjah se je pokvarila večja količina solate, ker se člani odbora kmetijske zadrage s predsednikom na čelu ne brigajo dovolj za ekonomijo. Pri tem moramo pripomniti, da sedanji predsednik kmetijske zadrage ni član zadržne ekonomije. Zadruga je odkupila raje solato od privatnikov in pustila, da se solata na ekonomiji pokvari, kar zopet diši po neprijaznem odnosu nekaterih članov upravnega zadržnega odbora do ekonomije. Predsednik tudi zelo rad kaže na nekatere napake, ki so jih zagrešili člani ekonomije. Posebno rad pove, da je predsednik KLO-ja prodal krave razen ene in šele potem stopil v ekonomijo. To je prav gotovo velika napaka predsednika KLO-ja in lahko pokaže prav vsakdo nanjo, ker je to špekulacija. Drugih napak pa v ekonomiji zaenkrat ni bilo, glavna napaka je s strani predsednika kmetijske zadrage, ki kot zgleđa ni navdušen za socialistično gospodarstvo, ker ob vsakem koraku pokaže same slabe strani zadržne ekonomije, o dobrih, ki jih je mnogo več, pa molči. Ekonomija v Gorjah pa bo s svojimi uspehi, ki jih bo dosegla s požrtvovalnim delom in odstranitvijo vseh napak, dokazala moč socialističnega gospodarstva, ki vodi tudi kmeta v boljše življenje.

Dopisujte v „Jes. kovinarja“

je tam poleg lesnega manipulantu zaposlenih še več delavcev, ki opravljajo posek in obdelavo lesa, ki ga morajo posekati člani kmetijske zadrage, da bodo dosegli svoj plan. To je tudi v interesu same Kmetijske zadrage, ki ima plan mnogo nižji kot po drugih krajih in jih bo les, ki ga morajo plansko oddati, precej stal.

Komisije za vključevanje delovne sile naj pregledajo tudi stalež, ki je zaposlen na privatnih žagah, ki žagajo les za kmetijske zadrage. Take žage so na primer v Mostah pri Zirovnici, na Lancovem, v Ljubnem, v Mojstrani, na Jesenicah itd.

Podjetja kmetijskih zadrug, kjer bi bile lahko zaposlene ženske, naj poskrbijo za žensko delovno moč in tako sprostijo delovno silo, ki bi lahko šla v industrijo. Tako naj bi na primer sira na Srednji vasi vzbudila zanimanje za izdelovanje sira med ženskami, ne pa kot do sedaj zaposlevala mladince, ki bi lahko šli v industrijo in se tam usposobili za strokovne delavce. Tudi take primere bi morale preučiti komisije za vključevanje delovne sile, ki so sedaj na terenu.

GOSTINSKA PODJETJA NAJ NE NADLEGUJEJO UPRAVE ZA DELO

Jesenice, 2. avgusta.

Še vedno se večkrat dogaja, da upravni gostinskih podjetij nadlegujejo upravo za delo in zahtevajo delovno silo, dasi je uprava ne more dati, ker mora skrbeti za izpolnjevanje plana delovne sile v prioritetnih podjetjih, ki so odločilna za doseg petletnega plana. Ker si upravni trga podjetja ne dade dopovedati ali pa morda nočejo razumeti, jih moramo javno opozoriti, da je danes najvažnejše, da izpolnimo plan industrializacije in elektrifikacije naše države. Zato morajo gostinska podjetja potrpeti s sedanjo delovno silo, ki je po nekaterih podjetjih premalo izrabljena. Osobe gostinskih podjetij naj pokaže isto zavest, kot jo pokažejo naši delavci, kadar je treba izpolniti plan. Poglejmo samo v jeseniško železarno, kjer so delavci delali tudi po šestnajst ur ali še več dnevno, da bi izpolnili planske naloge kljub pomanjkanju delovne sile. Delo v tovarni pa je prav gotovo težje, kot delo v gostinskih obratih. Primer jeseniške železarne jasno priča, da je treba delovno silo usmerjati predvsem vanjo, da bi tako razbremenili delavce, ki so morali delati prekournjo za doseganje planskih nalog.

Medobratno tekmovanje v jeseniški železarni se nadaljuje

Jesenice, 2. avgusta.

Medobratno tekmovanje, ki predstavlja širši organizacijski okvir medbrigadnega tekmovanja, se v jeseniški železarni nadaljuje. V tekmovanje je vključeno 23 obratnih tekmovalnih enot. S 1. julijem je vključena v tekmovanje tudi elektropeč, ki je v prvem polletju bila vključena v tekmovanje martinarne. Obrat elektropeč je bil prvi obrat, ki je izpolnil letošnji polletni plan v jeseniški železarni.

Medobratno tekmovanje je precej ostro med posameznimi obrati. Največjo važnost polaga na zvišanje in zboljšanje proizvodnje, na organizacijo obratnega brigadnega sistema, na delavnost obratnega sindikalnega pododбора in na višino delovne discipline. V prvem polletju so se obrati na vrhu tekmovalne mesečne tabele stalno menjali, le opekarna se je obdržala dvakrat. Tako je bil v januarju prvi energijski oddelék, ki je takrat zaslužil svoje prvo mesto z rekonstrukcijo zelo važne pogonske naprave. V februarju je energijski skemu oddelku iztrgal prvenstvo obrat Javornik II, ki je v februarju organiziral 37 delovnih brigad in se z medbrigadnim tekmovanjem povzpél na vrh medobratne tekmovalne tabele. V marcu je presegla jeklarna mesečni proizvodni plan za 10% in producirala najvišjo mesečno proizvodnjo jekla v zgodovini jeseniške železarne. Tako se je v marcu povzpela jeklarna na vrh tabele in odločila zase tudi medobratno prvenstvo jeseniške železarne v I. četrtletju letošnjega leta. Aprila in maja pa je držala medobratno prvenstvo opekarna, v juniju pa je zmagala konstrukcijska delavnica. Opekarna, ki si je osvojila dvakratno prvenstvo je zmagala tudi v drugem četrtletju medobratnega tekmovanja, istočasno pa si je osvojila prvo mesto 1. polletja.

Zgleda, da opekarna, ki se je obvezala, da izpolni letni plan do 10. decembra, neče izpustiti prvenstva iz svojih rok. Saj je bila med prvimi obrati jeseniške železarne, ki so pred rokom izpolnili proizvodni plan. Predčasno so izpolnili tudi plan obrat debele pločevine, elektropeč in žebljarna.

Nekaj o letnih oddihih in nedeljskih izletih v letovišcih ob morju

Glavni odbor Zveze sindikatov je skupaj s Komitejem za turizem in gostinstvo ter Putnikom izvedel akcijo za letovanje naših delavcev v obmorskih in planinskih letovišcih. Toda opozorila v dnevnem časopisju, pa tudi v „Kovinarju“ v začetku sezone, naj bi se dopustniki posluževali predsezone, niso dosti zalegla.

Letos otvorjena poslovalnica „Putnika“ na Jesenicah je imela za jeseniški okraj dovolj prostora na razpolago v vseh najvažnejših krajih vzdolž jadranske obale, da bi lahko prišli na vrsto vsi zainteresirani, ako bi sindikalne podružnice in uprave podjetij postavile plan letnih dopustov in pravočasno zagotovile mesta za svoje člane in njih svojece. Zato cilj, ki si ga je postavil Putnik, ni v celoti uspel, prav zaradi tega, ker se je v predsezoni predvsem oglašala mladina iz vrst nameščenstva, medtem ko je želja, da bi se v tem času posluževalo oddiha ročno delavstvo, ostala neizpolnjena. Ker plan Putnika v mesecih aprilu, maju in juniju ni bil izpolnjen, je zdaj v glavnih mesecih nemogoče zadovoljiti številne interese, ker je poslovalnica Putnika na Jesenicah morala odstopiti tretjino ležišč onim poslovalnicam, ki so izpolnile plan tudi v predsezoni.

Kako zainteresirati našega delavca za oddih in pravilno izrabljanje letnega dopusta? Predvsem z izleti! Nekateri naši starejši delavci se namreč nikakor ne morejo znebiti vseh spon, ki so jih vezale v kapitalističnem svetu. Zato je naloga sindikalnih podružnic, da tudi v tem pogledu preobrazijo našega človeka, da mu dokažejo, da so letovišča in zdravilišča namenjena le njemu in ne več redkim izbrancem, kot se je to dogajalo v stari Jugoslaviji. Izleti sindikalnih podružnic so prvo sredstvo, s katerimi je mogoče seznaniti naše delavstvo z lepoto naših krajev.

Slovenci, posebej pa še Gorenjci težimo za morjem zlasti v glavnih mesecih. To dokazujejo številne prijave za nedeljske izlete, ko zaradi pomanjkanja železniških prevoznih sredstev skoraj ni mogoče ustreči vsem zahtevam posameznih skupin. Poslovalnica Putnika na Jesenicah je letos že priredila več uspešnih izletov na Jadran. Med najbolj uspele izlete lahko štejemo izlet sindi-

kalne podružnice okrajnega magazina v Opatiji, glavne direktorije LMS železarne Jesenice, pododbor glavne pisarne železarne v Postojno, Javornik I v Postojno, jeklovlek železarne v Postojno in Opatijo, medtem ko izlet predelovalnih obratov železarne v Pulj ni mogoče zabeležiti kot uspel.

Nedeljski izleti imajo namreč svoje dobre in slabe strani. Običajno je na razpolago samo 1, kvečjemu 2 dni in izletniki se podajo na pot naravnost iz službe in se po končani vožnji vračajo zopet na delo. Toda vtisi, ki jih dobijo na potovanju, navadno poplačajo vse morebitne nevšečnosti in večina izraža željo, da bo prihodnje leto izrabila svoj letni dopust na morju. To pomeni, da so izleti tisti, ki širijo obzorje delavcu in mu kažejo našo socialistično državo v delu in njenih naravnih lepota.

Izvršitev plana v prvi petletki bo omogočila tudi kulturnejši prevoz na naših železnica, kasneje pa tudi na avtobusih. Železniška uprava se že zdaj trudi, da bi omogočila nemoten prevoz izletnikov, ali zaradi ogromnega naloga na vlake, se prevozi vršijo le z največjo muko. Pri prestopanju iz vlaka na vlak se večkrat opažajo neverjetne scene, kar je pripisovati nediscipliniranosti potnikov in onih izletnikov, ki potujejo brez pravega vodstva, ker zasedajo prostore onim, katerim je železniška uprava rezervirala vagon. Takšen primer se je dogodil prav izletnikom predelovalnih obratov jeseniške železarne v Pulj. Končno pa je pri tem še omeniti, da enodnevni izleti v take daljave niso priporočljivi, ker so preutrudljivi in se izletniki namesto osveženi, zle volje vračajo na delo.

Zvedeli smo, da pripravlja Putnik na Jesenicah v jeseni več izletov v našo prelepo Goriško na trgave grozdja, večdnevna potovanja na morje, pozimi pa v Ljubljano za obisk opere in gledališča, prav tako pa tudi izlete iz drugih krajev za obisk sindikalnega gledališča na Jesenicah.

Kmetijska zadruga v Radovljici

BO MORALA POSVETI VEČ POZORNOSTI ZADRUŽNI EKONOMIJI

Radovljica, 31. julija.

Kmetijska zadruga v Radovljici se vse premalo zanima za zadržno ekonomijo. Vse zgleda, da je odboru kmetijske zadruge zelo malo mar za njen uspešni gospodarski razvoj. Na ekonomiji delajo še vedno po starem načinu, kar povzroča, da ekonomija ne dosega tistih uspehov, ki bi jih morala, če bi organizirala brigadni sistem dela. Najbrže je to predsedniku kmetijske zadruge in še nekaterim članom odbora, ki niso člani zadržne ekonomije celo po godu, da lahko ob vsaki priliki pokažejo na nerazvoj ekonomije in s tem odvrčajo ostale kmete, da bi se vključili. To je popolnoma razumljivo, če ni predsednik član ekonomije, da mu ni mar za socialistično jedro kmetijske zadruge in da mu je to socialistično jedro samo za odvrčanje ostalih kmetov od socialističnega gospodarstva. Predsednik kmetijske zadruge bi moral biti nujno član zadržne ekonomije, šele potem bi imel interes za njen čim bolj uspešni razvoj in bi jo čuval kakor punčico svojega očesa.

Tudi s strani fronte in množičnih organizacij ne dobiva ekonomija dovolj pomoči. Fronta v Radovljici bi morala organizirati delovno frontno brigado, ki bi nudila delovno pomoč ekonomiji. Zanimati bi se morala za odnos odbora kmetijske zadruge do ekonomije in zahtevati, da se organizira na ekonomiji socialistični način, kajti le s socialističnim načinom dela bodo zaživi člani ekonomije boljše življenje in dosegali uspehe, ki bodo privabili tudi druge kmete, da se bodo vključili v socialistično gospodarstvo.

Nekaj novosti Centralne sindikalne knjižnice na Jesenicah

Leonjev. — Marshallov načrt v luči stvarnosti — I, 878
Kisich Egon: — Paradis Amerika, Berlin 1930 — 412 n

Naj živi prva obletnica V. kongresa Komunistične partije Jugoslavije

Plenum Ljudske prosvete na Jesenicah:

Ljudskoprosvetne organizacije so podale obračun svojega dela

(Nadaljevanje iz 30. številke)

V zvezi s Prešernovimi proslavami je uredništvo „Slovenskega poročevalca“ prejelo dopis, v katerem je bila strašno raztrgana proslava na Bledu. Dopis je na prvi pogled napravil vtis, da je bila proslava res zelo slaba in malomarno pripravljena, toda po proučevanju stvari se je ugotovilo, da to še zdaleka ni res. Kritika je bila pisana zlonamereno in si drugače tudi ni mogoče razlagati. Človek, ki jo je pisal, se je na ta način hotel bodisi uveljaviti, ali pa so ga vodili kdove kakšni nameni. To nam narekuje, da spregovorimo o kritikah sploh:

Kritik je na splošno pri našem ljudskoprosvetnem delu vse premalo. Premalo razpravljamo o tem, kakšna je resnična vrednost izvedenega dela. Premalo je teh kritik tudi objavljenih in podanih tako, da bi se na njih lahko učilo ljudstvo. Kritikov pa imamo dosti. Zato je treba stvar uravnati in urediti tako, da bodo kritike izčrpnjše in da jih bo več, vseh tistih nepoklicnih kritikov, ki navadno zlonamereno le jezike brusijo, pa vedno manj. Treba je s pravimi in konstruktivnimi kritikami zamašiti potok zlonamernih besed.

Povedati je treba, da ni stvari, o kateri bi se ne dalo kaj reči. Povsod se lahko pohvali, povsod tudi ni vse prav in bi bilo lahko boljše. In o tem je treba razpravljati. Naj se mnenja krešejo, ker se morajo, kajti v tem je napredek in izboljšanje. Kritike naj se priobčujejo v našem okrajnem glasilu, lahko pa tudi

v centralnem časopisju, če to ustreza koristim široke javnosti. Pri tem zlasti ne smemo pozabiti našega ljudskoprosvetnega glasila „Obzornika“. S tem se bomo izognili vsem poskusom nekonstruktivnih in zlonamernih kritik. O vsaki igri, koncertu, proslavi, akademiji, predavanju in sploh o vsakem javnem nastopu si moramo biti na jasnem, kaj smo dosegli in kolikšen je uspeh. To zmore prav gotovo le kritika in zato je kritiko treba gojiti in ji posvečati več pažnje kot do sedaj.

Pred kongresom Ljudske prosvete Slovenije, ki bo predvidoma v oktobru, bomo priredili na Jesenicah okrajni festival. Program za festival še ni izdelan, pač pa že danes lahko postavimo predse zahtevo, da mora biti festival manifestacija vseh do sedaj doseženih uspehov. Potrebno je v ta namen, da igralske skupine, pevski zbori, orkestri, godbe, recitatorji, mladi kulturni delavci, lutkarji, folklori itd., že sedaj pripravljajo in izbere program, kakršnega najbolje zmorejo. Okrajni ljudskoprosvetni svet bo v ta namen razpisal anketo, da bo tako omogočeno sodelovati pri izbiri programa res vsem ljudskoprosvetnim delavcem in da bo res vsaka kulturnoumetniška skupina sama povedala, kaj lahko pripravi v taki obliki, da bo tekmovanje imelo res svoj uspeh in vrh v festivalu.

Na januarskem plenumu je bilo govorjeno o organizaciji in ustanavljanju ljudskoprosvetnih, izobraževalnoumet-

niških in sindikalnih kulturnoumetniških društev. Doslej imamo v jeseniškem okraju samo dve sindikalni kulturnoumetniški društvi, kar potrjuje, da se število od zadnjega plenuma ni dvignilo. Dalje imamo pet kulturnoprosvetnih in izobraževalnoumetniških društev. Najbolje je organizirano kulturnoprosvetno društvo na Blejski Dobravi. Ker se nekateri ljudskoprosvetni sveti še ne znajdejo, kako naj organizirajo društva, navajamo nekaj praktičnih primerov.

Pokazala se je potreba po ustanavljanju društev povsod, kjer so za to dane možnosti. Do kongresa Ljudske prosvete v Ljubljani morajo biti ustanovljena društva na vseh sedežih krajevnih ljudskih odborov, oziroma v vseh krajih, kjer je šola. Mnogi si niso na jasnem, kako je s članstvom v društvih. Društvo sprejema v članstvo vse člane Osvobodilne fronte, vendar razlikuje delavne in podporne člane. Vsi izpolnijo pristopno izjavo, katere formular ima vsak ljudskoprosvetni svet, vendar izpolnijo aktivni člani posameznih sekcij in člani društvenega odbora posebne pristopne izjave. Pravila društva sprejme občni zbor.

Vzporedno z ustanavljanjem društev prihaja ljudska prosveta v nov štadij svojega razvoja. Njeno vodstvo na vseh stopnjah mora biti voljeno. Prav tako bo tudi na navedenem kongresu v Ljubljani ljudska prosveta v celoti prišla na trdno organizirano pot društev in bo na ta način postala voljen organ ali zveza prosvetnih in umetniških društev Slovenije.

Važno je pripomniti, da morajo biti ustanovljena društva predvsem v krajih, kjer obstojajo Kmetijsko obdelovalne zadruge, zakaj v teh krajih ima ljudska

prosveta nemalo nalog in mnogo več in pestrejših možnosti napredka. Ko že govorimo o obdelovalnih zadrugah, naj opomnimo na živo povezavo ljudskoprosvetnih organizacij z našim celotnim družbenim razvojem. Ne moremo si misliti katerekoli ljudskoprosvetne organizacije ali katerekoli njene veje, ki bi bila ločena od ostalih naporov našega ljudstva pri izgradnji domovine in pri vseh vprašanjih, bodisi notranjepolitičnega ali zunanjepolitičnega pomena. Zato je potrebno nenehno iskati žive povezave z vsem, kar se dogaja okoli nas in to povezavo bodo zmogla prav društva.

O kategorizaciji igralskih skupin. Pri končnih razgovorih je bilo odkritega mnogo, kar bi drugače ostalo skrito igralcem in režiserju. Opaziti je bilo, da so se vse igralske skupine na ocenjevanje skrbno pripravile. Tudi v pogledu rekvizitov smo videli veliko iznajdljivost. S preprostimi sredstvi in večkrat tudi ob pomanjkanju najnovejšega materiala je bilo ustvarjeno veliko. Na majhnem odru, kakršen je v Begunjah, igrati Cankarjeve „Hlapce“, gotovo ni lahko in vendar je predstava zelo lepo izpadla. Primeri (n. pr. Žirovnica), kjer so si dali izdelati sceno v državnem gledališču v Ljubljani, nas pouče, da se skupine pripravljajo na tekmovanje zelo skrbno in da zato uspehi ne izostajajo. Vse igralske skupine, ki so do sedaj nastopile (Begunje, Bled, Kropa, Lesce, Žirovnica) so dosegle okrajno merilo s pravico nastopanja v vseh krajih okraja. Igralski skupini v Lescah manjkata le dve točki, da bi dosegla medokrajno merilo. Sindikalno gledališče na Jesenicah je v republiškem merilu doseglo drugo mesto.

Koroški pionirji so odšli v počitniške kolonije ob našem Jadranu

Pred kratkim je prispelo na Jesenice okrog 200 pionirjev s Slovenske Koroške, namenjenih v počitniške kolonije ob našem Jadranu. Mladinska organizacija jim je priredila sprejem v hotelu Korotanu. Pionirji so otroci koroških Slovencev, med njimi pa je 40 avstrijskih pionirjev, otrok avstrijskih, večinoma brezposelnih delavcev.

Razgovor na postaji

Iz oken so se sklanjale otroške glave in oči so strmele v ljudi, ki so jih pozdravljali. Stopil sem k oknu in se zapletel v pogovor z otroci. Pet parov oči se je zagledalo vame in pet ustec bi najraje naenkrat odgovorilo na moje vprašanje. Koroška govorica, ki sem jo vedno s toliko ljubezno poslušal, je zopet zapela pred menoj in pričala z ust otrok, da bo naše ljudstvo onkraj krivične meje živelo in se borilo še nadalje za obstoj svojega materinega jezika. S svojo pravično borbo malega ljudstva pa bo obtoževalo vse one, ki so mu napravili krivico, dasi je bilo edino, ki se je uprlo fašizmu z orožjem v roki in tako izprizilo v najtežjih dneh zvestobo pravični stvari vsega človeštva. Ta misel me je prešinila, ko sem na slovensko vprašanje dobil slovenski odgovor iz ust najmlajših članov slovenskega ljudstva na Koroškem.

„Jaz sem iz Loč pri Baškem jezeru.“

„Jaz iz Malenšč.“

„Jaz iz Rut.“

Odgovori na moje vprašanje so mi spregovorili o krajih, ki sem jih vse poznal, o krajih, ki so namočeni s krvjo našega bataljona, o krajih, ki so sredi največje borbe za svobodo vsega zatiranega človeštva jasno spregovorili vsemu svetu, da se pod Titovim vodstvom borijo za osvoboditev svoje domovine v Titovi Jugoslaviji. Tudi v teh krajih je obraz resnice, ki ga ne bo mogla zabrisati zlobna gonja zahoda in vzhoda proti naši državi. V razumu in srcu se je porodilo vprašanje:

„Čemu ste odtrgali kos naše zemlje, če nimate ničesar proti našemu ljudstvu, če spoštujete našo junaško borbo za svobodo? Čemu klevetate Tita in našo Partijo, ki je pod njegovim vodstvom vžgala iskro upora na skrajnih mejah slov. ljudstva, ki so ga zatirali in uničevali dolgi tisoč let. Zakaj hočete ubiti resnico?“

Vprašanjem, ki so se pletli v moji notranjosti, je odgovarjala slovenska beseda koroških pionirjev in obsojala klevetnike vseh vrst. V njihovi besedi sem spoznal, da je zaman kominformistično blato, ki ga mečejo v Tita, ker je Tito ljudstvo, ker je Tito resnica, zapisana v grobovih širom koroške zemlje, ker je Tito resnica, ki polje s krvjo v srcih zatiranega koroškega ljudstva.

Tovarišica iz Podjune

Med nama se je začel pogovor in stopila sva k oknu. Tako sem se spoznal z dvajsetletno tovarišico iz Podjune. Po imenu je nisem vprašal, ker sem imel vtis, da iz nje govori naša Koroška. Brata in dve sestri ima v Jugoslaviji, kjer študirajo. Gledal sem v njene sinje, odkrite oči in poslušal, ko je govorila: „S seboj imamo tudi štirideset Avstrijev. Njihovi očetje so brezposelni delavci. Komunistična partija Avstrije jih je hotela odvrgniti, da bi pustili svoje otroke v Jugoslavijo. Poslali so jih pa kljub temu, ker ne verjamejo lažem. Saj resnica o Jugoslaviji prodira v srca ljudi, ki nimajo dela in kruha. Zaman je gonja v avstrijskem imperialističnem in komunističnem časopisju proti Jugoslaviji.“

Brezposelnost v Avstriji vedno bolj narašča. V trgovinah je res vsega na pretek, a zelo mnogo je ljudi, ki ne morejo kupiti niti najpotrebnejšega za življenje. Mnogo mi je pripovedovala o tem tovarišica iz Podjune in zaključila:

— Kaj je mislil minister Višinski, da se je odločil za krivico? V Jugoslaviji ni brezposelnosti. To vedo tudi avstrijski

ski delavci in tudi mnogim avstrijskim komunistom so se v letu po resoluciji odprle oči, da je resolucija največja in najbolj podla laž.“

„Mein Vater ist arbeitlos“

Majhen dečko je pritekel k tovarišici-voditeljici. Temnomodri suknjič mu je bil prevelik, z bledega obrazka so gledale velike oči.

„Ta je eden izmed Avstrijcev, ki so prišli z nami“, mi je pojasnila tovarišica.

Vprašal sem malega v nemščini, odkod je. Odgovoril mi je, da je iz Beljaka. Čutil sem se njegovim zrelim odgovorom. Govoril je o težkem življenju, ki ga preživlja njegova družina. V njegovih besedah sem čutil, da ga je beda napravila prezgodaj zrelega.

„So ist es, venn der Vater arbeitlos ist.“ (Tako je, če je oče brezposeln.)

Mar ni to obtožba krivične mirovne pogodbe? Mar ni največji greh, da se je celo sovjetski zunanji minister strinjal in podpisal največjo socialno krivico-brezposelnost? — Greh je, velik greh zoper delovno ljudstvo, zoper delavski razred. Škoda, da se ni razpravljalo o mirovni pogodbi z Avstrijo na Koroške. Potem bi tudi Višinski govoril drugače.

Resnica o Jugoslaviji bo zaživela v srcih koroških pionirjev

Ne v Parizu, Londonu, Moskvi in nikjer drugod ne morejo poznati resnice o Jugoslaviji, kot samo v deželi, ki je z ljudsko revolucijo ustvarila pogoje za življenje, kjer bo odpravljeno izkoriščanje človeka po človeku. To bodo videli tudi koroški pionirji in njihovi voditelji.

Videli bodo, da Jugoslavija gradi tovarne, da ne pozna brezposelnosti. Videli bodo, kako skrbi Jugoslavija za delovnega človeka. Videli bodo napore, ki jih premaguje delovno ljudstvo, da si bo čimprej ustvarilo lepše življenje.

Spoznali bodo kominformistične laži, spoznali laž o nacionalizmu. Otroci brezposelnih avstrijskih delavcev in komunistov bodo ponesli domov resnico o internacionalizmu. Otroci bodo pričali resnico, ker otroško srce ne pozna laži.

Otroci bodo povedali vse, kar so videli in doživeli, ker bo resnica o Jugoslaviji zaživela v njihovih srcih in to resnico bodo ponesli dolov.

PIONIRJI, PIONIRKE, PRIJAVITE SE V PIONIRSKO BRIGADO ZA OBIRANJE HMELJA

Biti brigadir delovne brigade je čast za vsakega državljan. Te časti pa so deležni tudi naši pionirji, ki po svoji moči pomagajo uresničevati našo petletko. Zato se bodo vsi zavedni pionirji javili v brigado za obiranje hmelja, ki bo odšla v lepo Savinjsko dolino. Prav gotovo bo ta pionirska akcija mnogo pripomogla k razširjenju prirodo-pisnega, zemljepisnega in občega znanja naših pionirjev. Spoznali bodo nove lepše kraje, kjer bivajo prav tako ljudje, ki se z vsemi naporji borijo za zgraditev socializma. Zato jim tudi starši ne bodo nasprotovali, ampak nasprotno, bodo jih še vzpodbujali, da se vključijo v brigado.

Okrajni pionirski štab bo organiziral dve brigadi za obiranje hmelja. Prijave zbira do 10. avgusta. Pionirji, ki pridejo v poštev, morajo biti stari od 13.—15. leta.

Pionirji, prijavite se!

MESTNI KINO JESENICE

„H A M L E T“

(Angleški umetniški film)

PREDSTAVE:

(Pazi! Zaradi izredne dolžine filma je spored predstav izpremenjen):

Torek, sredo, četrtek, petek, sobota in nedelja (od 9. do 14. avgusta) ob 16.30 in 20. uri.

V primeru slabega vremena bo v nedeljo predstava tudi ob 13.30. uri.

FIZKULTURA IN ŠPORT

JESENIŠKO KOPALIŠČE JE ŽE DALJ ČASA NA RAZPOLAGO KOPALCEM

V okviru športnega dneva je bilo 16. julija otvorjeno kopališče na Jesenicah, ki je bilo temeljito prenovljeno in prepletkano na račun železarne. Kopališče je bilo ob otvoritvi lepo okrašeno. Direktor železarne tov. ing. Torkar Janko je v pozdravnem govoru poudaril važnost sodobne telesne vzgoje, ki je potrebna za ohranitev zdravja in telesne krepitve mladine, da bo lažje zmagovala svoje življenjske naloge. Med drugim je dejal: „To kopališče je za jeseniške razmere mnogo, mnogo premajhno. V bližnji bodočnosti bomo zgradili petkrat večje kopališče, ki pa ne bo služilo svojemu namenu samo nekaj tednov v letu, ampak tudi pozimi.“ Zatem je izročil kopališče sindikalnemu referentu za telesno vzgojo tov. Božiču Lojzetu v varstvo.

Na dan otvoritve letnega kopališča so bole plavalne tekme kovinarjev, ki so se jih kot gostje udeležili tudi tekmovalci prve jeseniške frontne brigade. V vseh disciplinah je nastopilo 36 tekmovalcev in tekmovalk.

Plavalne tekme so pokazale, da je na Jesenicah lepo število plavčev, ki se bodo po smotrni vežbi lahko kmalu uvrstili med najboljše slovenske plavče.

SPLOŽNA TELESNA VZGOJA NA JESENICAH JE SPET ZAŽIVELA

Telovadno društvo Jesenice v zadnjem času prav lepo deluje. Člani so uredili letno telovadišče, postavili telovadno orodje in uredili svoje igrišče za odbojko. No-

tranjost Fizkulturnega doma se prenavlja tako, da bodo odgovarjala vsem telesno, vzgojnimi in higienskimi potrebam.

Pred kratkim je bil množični sestanek telovadcev in telovadk, katerega se je udeležilo tudi precejšnje število starejših telovadcev. Po poročilih članov upravnega odbora in tehničnega odbora se je razvila daljša in stvarna debata, zakaj ni v telovadnici in ne na letnem telovadišču tiste- ga kipečega življenja, kakršen bi bil z ozirom na obsežnost industrijskega kraja lahko. Poudarjena je bila potreba tesnejše povezave telovadnega društva s telovadnim aktivom državne gimnazije, osnovne šole in metalurške industrijske šole, predvsem pa SSD „Jože Gregorčič“.

Uspeh navedenega sestanka je bil, da so pričeli posejati telovadbo telovadci stari od 35 do 50 let, ki že dolga leta niso gojili telesnih vaj. S svojim vzgledom in težkimi sestavami na orodju privabljajo starejši telovadci tudi mlajše tovariše. V avgustu predvidevajo telovadno akademijo na letnem telovadišču ob svitu žarometov. Na tej akademiji bodo poleg ostalih oddelkov nastopili tudi starejši telovadci na orodju. Za ta nastop pa je nujna redna in sistematična vadba. Zato opozarjamo, da se redna vadba vseh ženskih oddelkov vrši vsak ponedeljek in četrtek od 17. do 22. ure, redna vadba moških oddelkov pa vsak torek in petek od 17. do 22. ure.

Društvena uprava in tehnični odbor naj v bodoče polagajo vso pozornost množični in vsestranski vzgoji mladine, ker le iz širokih vrst mladine se bo na Jesenicah spet razcvetela telesna kultura.

M. S.

Iz naših krajev

MESTNO ČEVljARSKO PODJETJE JE NAPRAVILO 43 PAROV SANDAL ZA PIONIRJE

Jesenice, 29. julija

Lepo izdelane sandale, ki sem jih videl na okrajnem pionirskem štabu, so me tako pritegnile, da sem povprašal tovarišico Pavlo, kje so jih dobili. Odgovorila mi je, da so jih izdelali čevljarji mestnega čevljarskega podjetja na Jesenicah. Ko mi je tovarišica dejala, da so izdelani iz odpadkov, sem se še bolj začudil in sem bil presenečen nad iznajdljivostjo jeseniškega čevljarskega podjetja, ki zasluži za svoje delo vso pohvalo.

Objave

NATEČAJ

za sprejem učencev v Industrijsko metalurško šolo pri industriji metalnih polizdelkov v Slov. Bistrici

Industrijsko kovinarska šola industrije metalnih polizdelkov v Slov. Bistrici sprejema za novo šolsko leto večje število učencev. Šolanje traja 3 leta. Po končanem šolanju dobijo učenci kvalifikacije kvalificiranih livarjev in valjarjev barvne metalurgije. Pogoji za sprejem so:

1. Da je državljan FLRJ,
2. da je telesno in duševno zdrav, kar potrdi z zdravniškim spričevalom,
3. da je dovršil najmanj osnovno šolo,
4. da ni mlajši od 14. in ne starejši od 17. let,
5. da z uspehom opravi izpit z slovenščine in računstva,
6. da se obveže, da bo po končanem šolanju ostal v državni službi po potrebi ministrstva težke industrije,
7. da dostavi osebno ali pripor. po pošti lastnoročno napisano prošnjo, taksirano z din 10.— na naslov: Uprava Ind. šole tov. „Impol“ v Slov. Bistrici.

Prošnji je treba priložiti:

- a) rojstni list ali izpisek,
- b) zadnje šolsko izpričevalo,
- c) kratek življenjepis, v katerem naj bo tudi razvidno družinsko stanje in imovinsko,
- d) pismo obvezo staršev odnosno varuha, do bo redno obiskoval šolo in se ravnal po ostalih pravilih šole.

Učenci bodo imeli vso oskrbo v internatu naše šole brezplačno in se bodo lahko vsestransko kulturno in prosvetno razvi-

PRIMER, KI ZGOVORNO PRIČA, KAKO SO V MOŠNJAH NEPRAVILNO ODME-RILI ODDAJO MLEKA

Mošnje, 1. avgusta.

V Mošnjah so v nekaterih primerih odmerili obvezno oddajo mleka. Če pomislimo, da ima Klinar Ciril, ki ima 1,70 ha orne zemlje in 3 krave, oddaja 700 litrov mleka od vsake, med tem ko vaški mogotec Reš Janez, ki ima več kot še enkrat toliko orne zemlje in štiri krave, odda letno od vsake krave samo 650 litrov mleka, lahko vidimo, kakšen vpliv ima vaški mogotec Reš na tamkajšnje organe ljudske oblasti, ki jih je znal tudi pri odplačevanju davčnega dolga prepričati o svoji „revščini“. Ta primer zgovorno priča, kako so v Mošnjah nepravilno odmerili posameznikom obvezno oddajo mleka. Zakaj bi vaški mogotec Reš ne oddal prav toliko, kot oddajajo ostali kmetje?

Glas naših čitateljev

Kropa. Ko so v Podnartu in okoliških vaseh zbrali mleko za kroparske otroke, so odgovorni v Kropi rekli, da je Podnart predaleč, da bi šli ponj, češ da so zbiralci dolžni, da dostavljajo mleko v Kropo.

Mali oglasi

RAZVELJAVLJAM vse legitimacije ter točke garantirane preskrbe, kar mi je bilo ukradeno v Podbrezjah. — Kravarnja Janez, roj. 23. avg. 1922., Dolenja vas.

RAZVELJAVLJAM vse osebne dokumente (sindikalno, OF, mladinsko, tovarniško itd. legitimacije ter 88 točk), kar vse sem izgubil v železarni. — Kostič Cvetko, rojen 12. 4. 1929.

RAZVELJAVLJAM vse legitimacije (osebno, udarniško, soc. zavarovanja itd.), ki sem jih izgubil na Javorniku. Tavčar Janez, Jesenice, Blejska cesta 21.

jali (godba na pihala, folklor, drama in drugo). Poleg ostalih ugodnosti sprejemajo učenci mesečno denarno nagrado v znesku od 150 din naprej

Vpis se vrši dnevno od 6. do 18. ure v pisarni interneta Ind. šole tovarne „Impol“ v Slov. Bistrici.